

schlagen auf, — an, klopfen auf Nir. 3, 10. पुत्रम् लालपेत्पञ्चवर्षाणा दशवर्षाणि ताडयेत् क॒. 11. 12. शिष्यार्थं ताडयेत् तो M. 4, 164. न ताडयेत् तोनान्यि 169. 168. 11, 205. पुत्रे शिष्यं च ताडयेत् Jāñ. 1, 155. Draup. 9, 3. MBh. 13, 4562. Cāk. 73, 2. स तपा (गदया) भूपस्ताडयन् Bhāg. P. 3, 19, 10. ताडयेत् विवेच पादेन पुद्रवस्तमुवशी R. 3, 54, 22. पादेन — पस्ताडयते AMAR. 52. ताडितः — भूभ्रात् Pāñk. I, 100. Hit. 32, 9. ताडयामास शब्दं पापितलेन VID. 87. ताडयेच्च सिरः: Suç. 4, 273, 15. ताडयेत्ताडयेनम् 211, 6. कृदयं मुष्टिरिव ताडयते BHART. 1, 82. तस्याः कपोला ताडिती VET. 9, 12. एका वामजड्हाणी त्रिप्रूलेन ताडिता 14, 3. कृनी ताडेन्द्रमधामरेभ्युभ् Bhāg. P. 6, 12, 4. वामं पार्श्वमताडयत् MBh. 4, 2081. आत्मशिरस्ताडयन् Pāñk. 96, 19. वशं प्राप्ते मृत्योः पितरि — प्रुचालं तप्यते भृशमुदरताँ डाडिधिः Prab. 93, 10. गिरे कोलाहलं तं तु पदा वसुरताडयत् MBh. 1, 2368. स्तम्भं तताडातिबलः स्वमुष्टिना Bhāg. P. 7, 8, 15. गाहक्ता महिषा निपानसालिलं प्रैर्मुक्तस्ताडितम् Cāk. 39. डार्डवंशेन — भित्तापात्रं ताडयति Pāñk. 117, 7. Hit. 27, 15. ताडिताधरः: — प्रथमोदविन्दवः KUMĀras. 8, 24. समुद्रमये नैः पूर्णा ताडिता मारुतैर्था R. 5, 26, 12. तावदेव कृतिनामपि स्फुरत्येष निर्मलविवेकदोपकः। पावदेव न कुरुक्षतुषां ताडयते चपललोचनाद्यालैः॥ BHART. 1, 55. mit Pfeilen auf Jmd losschlagen so v. a. treffen, verwunden: शैरः। श्वार्यैः पञ्चमिर्दाङ्कं मप्रमम्भस्यताडयत् MBh. 1, 5302. 5, 7219. 6, 3614. Aré. 3, 21. 23. 27. Daç. 1, 36. वक्तसि तेन (अस्त्रेण) ताडितः RAGH. 3, 61. 11, 20. Mārk. P. 21, 87. VET. 7, 4. व्रणस्ताडयते die Wunde klopft Suç. 1, 263, 15. — 2) ein musik. Instrument schlagen, spielen: ताडातामत्र भेरी HABIV. 15092. ताडयामानात् भेरीषु मृद्धेष्वानकोषु च MBh. 6, 4995. डुन्डुभिः — मुकुर्मुक्तरताडयत् 14, 2546. 13, 926. Pāñk. 21, 11. BHATT. 17, 7. TRAIK. 1, 1, 119. ताडितेषु तूर्येषु VARĀH. Brh. S. 45, 61. संगीतवीणा इव ताडयामानाः Mārk. 92, 15. वित्त्वीरिव ताडयामाना KUMĀras. 1, 46. — 3) in der Astr. anstossen an, berühren so v. a. theilweise verfinstern: ताडयेवदि (शशाङ्कः) च पोगतारकामावृष्टोति वपुषा पदापि वा VARĀH. Brh. S. 24, 84. — 4) multiplicieren: ताडित am Ende eines comp. multiplicirt SŪRJAS. 11, 10. षष्ठि० 12, 79. — Vgl. ताड u. s. w.

— अभि 1) gegen Etwas schlagen, — stossen, zerstossen, verwunden: स चापि तं तोमेरणा डान्देशे उभ्यताडयत् MBh. 7, 531. रवणेन — शक्तयोरस्यभिताडितः R. 6, 83, 7. मर्मस्वभिताडितेषु Suç. 1, 95, 12. मोसमर्मायभिताडितः 18, 353, 15. वामेश्च पादैरभिताडयत्ता (व्रश्चाः) महीम् VARĀH. Brh. S. 92, 10. एवं नृशंसपा भूषो वाक्षरैरभिताडितः R. 2, 36, 13. 63, 1. — 2) in der Astr. grösstenhells verfinstern: उल्काभिताडितश्चिक्षः शिखी शिवः शिवतरोऽभिदृष्टः VARĀH. Brh. S. 11, 62. Sch. zu 12, 23.

— अब नach unten schlagen: विद्युदवताडयति Nir. 3, 44.

— अभि Jmd auf — (loc.) schlagen: आसन्नकाष्ठदण्डेन शिरसि तमाताडयत् (ऋताडयत्?) Pāñk. 235, 23.

— पारि berühren: मोदकैः (d. i. मा उद्दैः) — परिताडय माम् KA. 23. 6, 114.

— प्रै niederschlagen: लगुडप्रकृहैस्तथा द्वतो यथा प्रताडितो भूषेषे प्रतितः Pāñk. 249, 8. स तम् — इमुषिः — पराभिनत्। स विषये उत्पर्यमरिप्रताडितो पथातुरः पितकफानिलब्धैः॥ MBh. 8, 4692.

— प्रति wiederschlagen: ताडितः प्रतिताडयत् MBh. 13, 4562.

— वि zerschlagen, zurückschlagen: वि शत्रूताळ्लिङ्कृ ताडिति AV. VS. TS.) वि मृद्धो नुदस्व RV. 10, 180, 2. schlagen gegen (loc.): मन्थरकं चर-

णांयामादाय — मस्तकोपरि धामपिवा तस्यान्निस्तम्या कृदये व्यताडयत् Pāñk. 263, 8. zerschlagen, verwunden: शिखाइउन्व वाणगणैः स्कन्धदेशं व्यताडयत् MBh. 8, 1067. 1, 8273.

— सम् 1) schlagen, Jmd einen Schlag versetzen, mit einem Geschoss treffen: गदया केशवं समताडयत् MBh. 7, 8401. 10, 877. परिघेनापिदेत्पो जपत्तं समताडयत् HABIV. 8135. जन्मदेशे समासाव्य विकर्णं समताडयत् (शेरपा) MBh. 6, 4130. 4133. R. 6, 36, 19. उदरे संताडय sich auf den Leib schlagen Schol. zu PRAB. 93, 10. — 2) ein musik. Instrument schlagen: भेरीश समताडयत् MBh. 6, 2506. — Vgl. संताडय.

2. तङ्, ताडियति leuchten oder sprechen DHĀTUR. 33, 126.

तउग m. = तडाग Dvīrūpāk. im ÇKDā.

तङ्क उप. 4, 15, Sch. m. n. Siddh. K. 249, a, 1. 1) m. = तडाग ÇADDAR. im ÇKDā. VUTP. 103. Nach dem Sch. zu H. 1094 ist dieses auch die Lesart in AK. 1, 2, 8, 27, wo unsere Ausgaben तडाग haben. — 2) f. आ a) Schlag (vgl. 1. तङ्). — b) Ufer (vgl. तट) UNĀDITV. im SAṂSKRIPTAS. ÇKDā. — c) Glanz UÉGÁVAL. zu UNĀDIS. 4, 15.

तडाक्तिन् (von तडाका) adj. mit Teichen, Seen versehen: एषा पम्पा शिवलाला दैसकारपउवायुता। सृष्यमूकस्य शैलस्य संनिवर्षे तडाकिनी॥ MBh. 3, 16088.

तडाग (= तटाका) m. n. gaṇa अर्धर्चार्दि zu P. 2, 4, 31. TRAIK. 3, 5, 18. 1) m. n. Teich, See AK. 1, 2, 8, 27. H. 1094. MED. g. 34. पुष्करिपीकूपतडागानाम् Cāñku. GRHJ. 5, 2. M. 4, 203. 7, 196. 8, 248. 262. 264. 9, 279. 281. 11, 61. Jāñ. 3, 287. MBh. 1, 7591. 3, 2408. 2583. 6, 3569. 12, 1492. 13, 2973. fgg. R. 6, 78, 16. 88, 8. Suç. 1, 169, 12. 206, 15. Pāñk. II, 157. VET. 6, 19. GTR. 11, 27. Nirgends m. — 2) m. n. Falle MED.

तडागवत् (von तडाग) adj. mit Teichen versehen, m. (sc. देश) eine solche Gegend MBh. 13, 2973.

तडाघात m. ein Schlag mit dem Elefantenrüssel Sch. zu KUMĀras. im ÇKDā. — Wohl eine falsche Form für ताडाघात (ताड + शाघात).

तङ्ति UÉGÁVAL. zu UNĀDIS. 4, 117.

तडित् (von तङ्) Up. 1, 98. 1) f. Blitz तटित् = वधर्कमन् NAIGH. 2, 19. Nir. 3, 10. 11. AK. 1, 1, 8, 11. H. 1104. Suç. 1, 113, 18. 2, 316, 21. MACH. 75. RAGH. 6, 65. VARĀH. Brh. S. 24, 18. fgg. 29, 8, 48, 20. तडिलाता: RT. 2, 20. तडिलोखासु BHART. 3, 65. तडित्सौदामनी Brāg. P. 1, 6, 28. तडिद्वासम् adj. 12, 8. Am Ende eines adj. comp. तडित VET. 4, 20. — 2) तटित् und तटित्सम् adv. anstossend, nahe NAIGH. 2, 16. Nir. 3, 11. दूरे चित्सत्तटिद्वाति रोचसे RV. 1, 94, 7. या नैै दूरे तटितो या अरातपोऽभि सति 2, 23, 9.

तडित्कुमार (तडित् + कुमार) m. pl. Bez. einer Klasse von Göttern bei den Gaina, die zu den Bhavanapati gezählt werden, H. 90.

तडित्प्रभा (तडित् + प्रभा) f. N. pr. einer der Mütter im Gefolge von Skanda MBh. 9, 2685.

तडिलवत् (von तडित्) adj. mit einem Blitzstrahl versehen, einen Blitzstrahl entlassend, von Wolken R. 5, 40, 4. VIKR. 14. VARĀH. Brh. S. 31, 17. तडिलतीम् — शरदम्बुद्मलृतिम् KIA. 5, 4. m. Wolke AK. 1, 1, 8, 8. H. 164. Nach ÇKDā. als Synonym von मेघ Wolke (vgl. AK. 2, 4, 5, 25) auch eine Art Cyperus (मुस्तक).

तडिद्वर्भ (तडित् + गर्भ) m. eine Wolke, die Blitze mit sich führt, ÇVR-